

بررسی شاخصهای اجتماعی مسکن با تاکید بر شهر سالم (نمونه موردی شهر کردکوی)

- فاطمه طیبی^{۱*}، فرزانه احمدی دماوندی^۲، منیره تیموری^۳
۱- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، Tayebi1662@gmail.com
۲- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری،
Farzane_ahmadi1390@yahoo.com
۳- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری،
Monireh_teimuri@yahoo.com

چکیده:

مسکن یکی از ابعاد کیفیت زندگی است که در سالهای اخیر به دلیل رشد جمعیت با مشکلاتی مواجه بوده است. با افزایش جمعیت شهر نیاز به مسکن و سرپناه و لزوم برنامه ریزی بیش از پیش احساس می شود. بررسی شاخصهای اجتماعی مسکن یکی از وسایل و شیوه های شناخت ویژگی های مسکن به شمار می رود که می توان به کمک آن پارامترهای مؤثر در امر مسکن را شناخت و هرگونه برنامه ریزی و تصمیم گیری صحیح در خصوص مسکن را تسهیل نمود. در این تحقیق با بررسی شاخصهای اجتماعی شامل شاخصهای کمی و کیفی مسکن در شهر کردکوی و مقیسه آن با شرایط مسکن در نقاط شهری کشور و شرایط استاندارد شهر سالم به وضعیت مسکن و تغییرات آن طی سالهای ۱۳۶۵ تا ۱۳۸۵ پرداخته شده است. روش تحقیق توصیفی، تحلیلی و موردی است و اطلاعات و آمار مربوط به مسکن به روش کتابخانه ای از طریق سرشماری عمومی نفوس و مسکن در طی این سالها به دست آمده است. نتایج تحقیق نشان می دهد که مسکن شهر کردکوی به لحاظ ویژگی های کمی و کیفی دارای شرایط مطلوب شهر سالم می باشد و روند تغییرات در سه دهه ی گذشته از روندی مطلوب برخوردار بوده است.

واژگان کلیدی: مسکن، شاخصهای اجتماعی، شهر سالم، شهر کردکوی

بیان مسئله

جهان به سرعت به شهرنشینی روی آورده

است، به طوری که درصد شهرنشینی برای سال ۲۰۲۰، تا ۵۷ درصد برآورد شده

است. و شهرها این محیط زیست ساخته دست بشر، محل

زندگی بیشتر جمعیت جهان خواهند شد. [۱]

افزایش جمعیت شهرنشین و تامین سلامت شهر و شهروندان موجب گردید تا ایده شهرهای سالم برای اولین بار در کنفرانسی که در سال ۱۹۸۴ در شهر تورنتوی کانادا به منظور بررسی نتایج گزارش لالونده تشکیل شده بود مطرح گردد. در این کنفرانس پرفسور لن دهل شهر سالم را شهری تعریف می کند که به طور مداوم در ایجاد و یا بهبود شرایط اجتماعی - کالبدی و